

Rand Paul: ČLÁNEK 5 SMLOUVY NATO NEPŘEVAŽUJE NAD VÁLEČNÝMI PRAVOMOCEMI KONGRESU

- CZ24 News | 26. června 2023

USA: Spojenci NATO jsou zavázáni vzájemně si pomáhat v případě útoku, ale vojenská akce není nařízena a Spojené státy si zachovávají svou svrchovanou pravomoc určit, jaký druh reakce je oprávněný.

Když čelíme otázkám týkajícím se role Ameriky ve světě, bylo by moudré dbát na rady našich otců zakladatelů. George Washington naléhal na odstup od "častých kontroverzí" Evropy. Thomas Jefferson sledoval kurz "míru, obchodu a čestného přátelství se všemi národy, aniž by se zapletl do výlučného spojení."

Vzhledem k tomu, že NATO pokračuje ve své expanzi po Studené válce, stojí za to zdůraznit, že smlouva NATO svými vlastními podmínkami nezavazuje Američany k vojenské obraně našich spojenců. Za tímto účelem jsem představil rezoluci potvrzující, že Článek 5 Smlouvy NATO nenahrazuje odpovědnost Kongresu vyhlásit válku nebo povolit vojenskou sílu před zahájením nepřátelských akcí.

Po celá desetiletí mnoho zákonodárců nesprávně interpretovalo Článek 5 jako povinnost, která nepochybně zavazuje Spojené státy poskytovat vojenskou podporu v případě útoku na spojence NATO. Aby podpořili své tvrzení, ti, kteří usilují o věčný *Pax Americana*, parafrázuji Článek 5 Smlouvy NATO prohlášením, že "útok proti jednomu je útokem proti všem." Ale to není přesně to, co Článek 5 uvádí. Tam stojí toto:

Strany se dohodly, že ozbrojený útok proti jednomu nebo více z nich ... bude považován za útok proti nim všem a ... každý z nich při výkonu práva na individuální nebo kolektivní sebeobranu ... bude pomáhat straně nebo stranám tak napadeným okamžitým přijetím...

Jinými slovy, spojenci NATO jsou zavázáni vzájemně si pomáhat v případě útoku, ale vojenská akce není nařízena a Spojené státy si zachovávají svou svrchovanou pravomoc určit, jaký druh reakce je oprávněný. Článek 11 Smlouvy o NATO dále stanoví, že ustanovení smlouvy mají být prováděna v souladu s příslušnými ústavními procesy každé země.

Ústava uděluje Kongresu výhradní pravomoc určovat, kam a kdy posíláme své syny a dcery bojovat. Tuto odpovědnost nemůžeme delegovat na prezidenta, soudy, mezinárodní orgán nebo naše spojence. Je to ústavní odpovědnost, kterou všichni členové Kongresu svobodně přijali a americký lid očekává, že ji také budeme plnit.

Stejný text usnesení jsem navrhl, když Senát zvažoval zařazení Švédska a Finska do NATO. V té době někteří moji kolegové zpochybňovali můj přístup a jeden z nich tvrdil, že můj návrh by našim spojencům ukázal, že Spojené státy se ohledně článku 5 "rozkolísaly". Moje odpověď byla, že naši muži a ženy ve zbrani určitě nechtějí, aby Kongres rozkolísal Ústavu.

V průběhu let došlo k znepokojivému trendu nadměrného využívání pravomocí státní exekutivy. To podkopává systém kontroly a rovnováhy, který naši zakladatelé zavedli, aby zabránili podobnému zneužívání moci. Kolektivní obrana by neměla být používána jako záminka k obcházení ústavního

požadavku, kdy je nutný souhlas Kongresu. Je třeba jasně říci, že Smlouva NATO nenahrazuje Ústavu USA. Tak je možné reagovat na ty, kteří by klamali veřejnost o tom, jaké jsou americké závazky. Také je třeba obnovit náš závazek k nejvyššímu zákonu státu. Respektování válečných pravomocí Kongresu nebrání naší národní bezpečnosti ani neznamena nerespektování smluv. Naopak, zajišťuje, aby rozhodnutí použít vojenskou sílu bylo podrobeno přísné kontrole a debatě zástupců lidu, jak to zamýšleli naši otcové zakladatelé.

Musíme i nadále ukazovat svou věrnost ústavě a povýšit diplomacii do popředí zahraničních vztahů Spojených států. Po celá léta jsem vedl boj o návrat válečných pravomocí Kongresu do jeho rukou a jsem hrdý na to, že mohu v tomto úsilí pokračovat zavedením tohoto usnesení s podporou Senátu a Sněmovny reprezentantů. Už je opravdu na čase, abychom respektovali rovnováhu sil a znovu nechali zaznít hlas Kongresu.

AUTOR: Rand Paul

[ZDROJ](#)

Překlad: E-republika